

Földkerülő vízen járó

Carina hat méter, az együtt megtett út valamivel hosszabb, cirka 55 ezer kilométer – Méder Áron 2006 és 2009 szeptembere között Carina nevű tavi vitorlásával megkerülte a Földet. Két év vízen (benne egy masszív ötvenkét napos, meditációra tökéletes, kikötés nélküli időszak a Galápagos és Francia Polinézia közötti szakaszon), egy év szárazföldön. Az utazás állapot, de közben azért élni is kell – kevésből, mégis mérhetetlenül gazdagon.

H

ogy hangzik észtil, hogy szeretem Carinát?

Tessék? Ja, biztos észrevette a weboldalamon az észtil zászlót.

Tulajdonképpen hány nyelven beszél? Minden egyes zászlóval jelzett nyelvbe belekóstolt? Román, észtil, litván, horvát, fidzsi...

Kétszáz szóig viszonylag gyorsan eljutsz akármelyik nyelvben. A honlapot illetően nem akartam leragadni az angolnál. Beszélék magyarul és angolul, a gimnáziumban franciát tanultam, de útközben szükség volt a spanyolra is. A tengeren folyamatosan tanultam – egy képes gyerekkönyvből. A vízen ráérsz, nem? Róadásul szórakoztató és hasznos időtöltés. A kisebb szigetekre úgy érkeztem, hogy az adott nyelven már ismertem ötven-száz szót, gyakran a szlengből, amiket mindig bedobhatsz. Meglepő reakciókat válthatsz ki velük. Tunéziában a helyi halászkok tanítottak meg néhány aprósággra arabul. Indonéziában például jó hasznát vettem annak a néhány bahasa kifejezésnek, amit előzőleg felszedtem.

Mi ugrik be elsőként?

Makanan, ikan: étel és hal.

A spanyol „beszélni tanulok” mellett belefért más unaloműző is a csomagba?

Bepakoltam, kaptam és cseréltem is könyveket – a könyvek fontosak. Leginkább angolul olvastam, magyar nyelvű kiadványok a tengeren viszonylag nehezen beszerezhetők. De néhány darabnak eleve Carinán volt a helye: hajózási szakkönyveket, a Bibliát és egy jogás könyvet is vittem magammal.

A Biblia olvasmány vagy több annál?

Ha annyira ateista vagy, hogy nem hiszel Istenben, sőt egyenesen üldöződ Isten, akkor is tartasz Bibliát a hajón. Előírás. Nem, nem jó a szó. A szállodai

Méder Áron

szobában is megtalálod. Az utazás előtt nem volt időm végigolvasni, miközben a Biblia ismerete a műveltség része, a különböző művészeti ágakban előszeretettel utalnak bibliai történetekre és alakokra. És mivel katolikus vagyok, többet is jelent egyszerű olvasmányod.

Mi van most, a hároméves „sodródás” után?

Pihenés, feltöltődés, vitorlásoktatás, túráztatás az Adrián, valamint tanulás – olyan hajókon, amelyek különböznek Carinától.

Emberként beszél a hajóról – mikor személyesült meg? Az út hányadik napján?

Mindig is érdekelt, hogy néhány ezer éve milyen lehetett a vitorlázás. Az út valahol erre is választ adott: Carina az egyszerű életet kínálta. Minimális technikai segítség, rögzített kormány, sodrás és így tovább. Ami a megszemélyesítést illeti, az angol nőként beszél a hajójáról. „She” – mondja. A franciák ugyancsak hölgyként kezelik és definiálják. Már az út elején személyként írtam Carináról: függsz a hajótól, ami még inkább elmélyíti a kapcsolatot ember és „tárgy” között.

Mi volt a célja az úttal?

Utazni, vitorlázni, amit szeretek, és megmutatni, hogy ebben a században is léteznek kalandok – valamint kedvet csinálni az embereknek a vitorlázáshoz. Azóta – konkrétan márciusban – a könyvem is megjelent Békét és szelet! címmel.

Hogy fogadta a közönség?

Jól, újra kellett nyomni. Találkoztam olyan véleménnyel, miszerint érződött, hogy férfi írta, szikárra sikerült. Nem érzélgős, nem írtam le minden sorban, hogy sírok.

Be kellett volna vonnia Carinát...

Talán.

Új terv?

Augusztus végén az adriai vitorlásszezon véget ér, s utána a Kék Bolygó Tengeri Természetvédelmi és Kutató Egyesület zászlós vitorlásával fél éves útra indulunk. Előbb a Földközi-tengeren hajózunk, majd átkelünk az Atlanti-óceánra, és a Karib-tengeren vitorlázunk. Ez a hajó egyfajta mozgó oktatóközpont lesz, az adriai ismeretterjesztő programsorozat egyik folytatása, a hat hónapos út célja pedig az, hogy információt gyűjtsünk, és folyamatos tájékoztatást adjunk több végveszélyben lévő cefraj, valamint a bálnák és delfinek előfordulásáról. Most ebben a munkában segíték önkéntesként.

A vitorlázás is olyan nyugodt karaktert kíván, mint a hegymászás?

Másfélét. Sokszor kell pörögni. Ha egy szigeten tartózkodsz és nincs túl sok pénzed, esetleg nincs semmi, akkor is elő kell teremned a megélhetésre valót. Másik példa: apály és dagály között nyolc órád van megjavítani a hajót.

Délután kettőtől négyig csúcstámadás – vagy belefér, vagy nem.

Oké. Meztőláb a korallokon rohagálni? Éjszaka sötétben, viharban dolgozni? Az útban, a felkészülésben találhatsz párhuzamot, de a hajónak köszönhetően mi több technikát használunk a hegymászóknál. Én ráadásul mindent egyedül csináltam: a weboldal szerkesztésétől Carina csiszolásáig. Az enyém egy kedves történet, de amatőr sportoló vagyok, a hegymászók ellenben profik. Viszont a vitorlázás költségesebb sport.

Kiszámolta, mennyibe került a földkerülés? Érdeklí egyáltalán?

A hitelkártyák világában nincsenek titkok. Havi lebontásban kevesebből jöttem ki, mint egy magyar kisnyugdíjas. Azt szoktam mondani: Carinát kvázi egy tévé árából vettem. Negyvenéves hajó, picit roncs állapotban is volt. A felkészítése, a felszerelése más kérdés.

Képes kikötni vagy örök utazó marad? Hol érzi magát igazán otthon? A gazdagréti panellakásban, amelytől néhány száz méterre kávézunk, vagy Carinán?

név|jegy

Született: 1979. november 15., Budapest
Végzettsége: okleveles villamosmérnök
Foglalkozása: vitorlás sportoktató, -túraszervező, túravezető
Hobbija: vitorlázás, olvasás, bűvárkodás

Arisztotelész egyik híres mondása szerint vannak az élők, akik a szárazföldön élnek, a holtak – ezen nincs mit magyarázni – és a vizen járók. Akik elmennek, és néha nem jönnek vissza. Akkoriban inkább nem jöttek vissza...

Szóval?

Sokat vagyok vizen, ez tény. De szeretek Budapesten lenni, hazajönni. Ideális esetben egy hét tenger, egy hét Budapest, ahogy a nyár elején életem. Nincs kialakult otthonképem – Budapest lényeges elem, az életem ehhez a városhoz kötődik.

Mit jelent Önnek az utazás: élet, kaland, játék?

Világos, hogy sok mindent, ezeket együtt, de nem szabad mindig mindenre véresen komoly választ adni. Kell a lazaság is, különben a nagy feszültségben előbb-utóbb szétesel. A „nem-utazásban” is van játék és kikapcsolódás, nem? Nekem például az utazásban megjelenik a munka. Vitorlással utazni más, mint repülővel. Romantikusabb. Már látod a célt, de csak nyolc-tíz óra múlva érsz oda. Ez a fajta utazás a tanulás és a fejlődés lehetőségét is magában hordozza. Minden változik körülöttem – ami kényelmetlenségekkel jár. Alkalmazkodnod kell a körülményekhez, a bejárt országok szokásaihoz és szabályaihoz. Nekem szimpatikus a helyszínekkel változó világ megismerése, az emberek, a természet sokszínűsége. A felfedezés izgalmas. És megtanultam pénz nélkül vagy minimális mennyiségből élni, egy tál rizzsel egy hétig elvagyok. De semmi sem lehet öncélú, az állandó úton levés életformaként necces, ismerek olyan figurákat, akik harminc éve járják a tengereket. Előny, hogy én most vagyok harminc, még vitorlázhatok, kereshetem az utamat. Az úton nekem is segítettek, és én is segítettem másnak. Ebből áll a világ. Hogy egymásnak segítünk. Úgy érzem, jól vagyok, köszönöm.

Lipcei Árpád

„Ebből áll a világ.
Hogy egymásnak
segítünk.”